

stille uden at komme af Stedet, pludselig kan blive ført frem af en tilsyneladende lunefuldt optrædende Luftning, der giver det en saa vældig Fart paa, at det à tout prix skal fremmes. For dem, der kender noget til Vindenes Behersker, er disse Forhold dog maaske ikke saa gaadefulde, som de kan synes for den ganske ukyndige, der staar paa Strandbredden. Men hvordan det nu er eller ikke er, hører dette Lovforslag altsaa til dem, der efter i lang Tid at have ligget stille pludselig faar en mægtig Medbør og nu skal gøres færdige, og det paa en Maade og i en Hast, som efter min Mening ikke er til Gavn for dets Affattelse. I et saa forceret Lovgivningsarbejde som det, vi sidder i i Øjeblikket, er det jo saare vanskeligt for Medlemmerne at orientere sig med Hensyn til, hvad det egentlig er, der foregaar med dette Lovforslag; ja, blot at finde ud af denne Betænkning vil for Medlemmer, som ikke indgaaende har beskæftiget sig med Lovforslaget, være en Opgave, som kræver adskillige Timers Arbejde.

Fra alle Sider er vi enige om, at man skal stræbe efter at fremme Ædruelighed, det er kun Midlerne, der hersker Uenighed om, og det er navnlig det, der har givet sig Udslag i de forskellige Affattelser. Hovedsynspunktet for os, der damner det største Mindretal, er det, at Beværterloven i det væsentlige bør være en Næringslov, og at man ikke i denne skal indsætte Bestemmelser, som ikke er fuldt ud forenelige med denne Lovens Karakter. — Af de Ændringer, hvorom der er Uenighed, skal jeg, ligesom den ærede Ordfører for Flertallet, kun omtale nogle af de væsentligste.

Med Hensyn til § 19 — vore Ændringsforslag Nr. 9 og 10 — skal jeg sige, at efter vor Opfattelse bør det være noget lettere at faa en Gæstgiverbevilling, fordi Gæstgiverbevillinger er mere tiltrængte og mindre farlige end Beværterbevillinger; og det er min Opfattelse, at Praksis paa dette Omraade efterhaanden har arbejdet saa godt med Begrebet „rejsende“, at det ikke mere er et saa fuldkommen udflydende Begreb, som det ærede Medlem Hr. L. Kvist synes at mene.

Med Hensyn til § 27, vort Ændringsforslag Nr. 14, skal jeg kun bemærke, at Landstingets Affattelse forekommer os at rumme al ønskelig Hensyntagen til lokale Ønsker. Det er den Paragraf, der handler om Handel med de stærke Drikke. Jeg erkender imidlertid, at den i Flertallets Affattelse er noget mindre urimelig, end den tidligere var i Folketingets Affattelse.

Dernæst kommer jeg til § 29, og her vil jeg unægtelig gerne fange ærede Medlemmers Opmærksomhed. Hvis det var muligt blot et Øjeblik at samle Opmærksomheden i denne Sal om det, der foregaar her fra Talerstolen, vil jeg henstille, at man gør det. Saa vidt jeg kan se, er nemlig Flertallets Ændringsforslag Nr. 13 ikke affattet saaledes, at det er læseligt og forstaaeligt for et normalt Menneske, og det forekommer mig at være Opgaven at skrive Lovene saaledes, at de kan læses af et normalt begavet Menneske. Denne Bestemmelse lyder paa, at i Bevillinger til at drive Beværtning med stærke Drikke paa Jernbanestationer kan den berettigede Myndighed fastsætte, „at stærke Drikke kun maa udskænkes eller nydes en halv Time før og en halv Time efter Togtid, saaledes at Bestemmelsen i § 16, for saa vidt den paagældende Jernbanestation er beliggende i en Sognekommune, finder tilsvarende Anvendelse“. Jeg tror nok, at jeg tør udsætte en lille beskedne Præmie for den, som kan finde et normalt begavet Menneske, som er i Stand til at forklare, hvad Meningen er med denne Bestemmelse. Jeg har talt med flere Medlemmer i denne Sal, som indgaaende har beskæftiget sig med dette Lovforslag, og det viste sig, at de havde hver sin Forstaaelse af det. Jeg beklager, at det er det ærede Flertals Hensigt, hvad det formentlig er — jeg gaar ud fra, at det er haabløst at forsøge at paavirke dem —, jeg beklager, at det er Meningen at føre en Lov ud i Livet med en Bestemmelse som denne; den er efter min Mening saa uklart affattet, at Rigsdagen daarligt kan være bekendt at lade den passere. Det var for dette ganske specielle Spørgsmaal, jeg tillod mig at paakalde ærede Medlemmers Interesse.

Ved Flertalsindstillingens Ændringsforslag Nr. 15 vil man føre en Bestemmelse om Opslag, der skal være anbragt i Serveringslokaler, tilbage til Landstingets Affattelse. Det vil sige, at man vælger den sproglig mest knudrede Affattelse, for i Virkeligheden siger de to Affattelser akkurat det samme.

For egen Regning vil jeg gerne gøre en Bemærkning med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 16, hvori det siges, at det er Afholdsværtens Pligt ved Indkøb af Drikkevarer at sikre sig, at det ved Varebetegnelse paa Flaske og anden Emballage udtrykkelig angives, at Varen ikke henhører til de i § 3 som stærke betegnede Drikke. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse lægger Vægt paa noget ganske urigtigt, paa noget